

Pere Solbes, ministre d'Economia. La inflació i el deute públic allunyen Espanya de la convergència cap als acords de Maastricht.

Les orelles d'en Pere Solbes

El compliment de les condicions de convergència econòmica dels països de la Unió Europea dista molt de ser un fet, segons Fabià Estapé.

Els països de la UE han estat unes hores a Brussel·les. Es tractava de veure com fan els deures, si és que els fan, els països membres que tenen al davant les condicions d'aquell garbuix de bestieses que foren aprovades els dies 10 i 11 de desembre de 1991. És allò del *Tractat de Maastricht*. (Com que ara som en plena onada anticatalanista, direm també, com fa el diari més monàrquic de la capital del Reino, *Maastricht* en lloc de Maastricht. Estan més satisfets? Si només es tracta de coses com aquesta, ens hi trobaran sempre disposats. Altres coses —com els exabruptes del senyor que sembla una guineu platejada, volem dir Ramón Mendoza—, ja ens costen un xic més. Mirin, en qüestions de futbol, la pell, la tenim molt prima. Què vol dir aquest senyor Mendoza, que ho té tot

empenyorat, que el fet que el RCD Espanyol arribés al liderat precisament per la Diada devia enfurismar els catalanistes barcelonistes?)

Deixem aquest ximple amb les seves ximpleries i tornem a la reunió de Brussel·les. Vostès saben que, per passar a la segona fase d'Europa, s'han de complir un seguit de condicions: estabilitat de preus, absència de devaluacions, un dèficit del sector públic que no excedeixi del 3% del PIB i un volum de deute públic que no sigui superior al 60% del PIB.

Eren unes condicions que reflectien manca de senderi. Foren aprovades quan el cicle econòmic era encara en fase alta. Després, l'un país darrere l'altre han deixat de complir-les. A tal extrem hem arribat que tan sols un dels dotze, i és Luxemburg, compleix aquestes condi-

cions. Nosaltres, per exemple, hem conservat una virginitat ben minsa: la del 60% del deute públic respecte al PIB. Doncs, mirin, ni això. Ja hem passat la "frontera" i de pressa i corrents anem cap als 65%.

No pot estranyar ningú que el ministre espanyol d'Economia i Finances, Pere Solbes, hagi figurat entre els representants dels països que han rebut una clatellada. Se n'han deslliurat els luxemburguesos, com era de preveure, i els irlandesos, "perquè si encara disten de complir les condicions, duen a la pràctica una política econòmica enèrgica i dinàmica". Aquí aigua calenta.

I l'IPC continua amunt: 0,6%, el mes d'agost. Aquesta vegada no n'hi ha prou de donar-ne la culpa a la mortaldat dels pollastres de granja. **Fabià Estapé**